

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 4. An, lite divorci pendente, teneatur vir Uxori præstare alimenta?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

ne contra omnem humanitatem cadavera insepulta jaceant. L. 45. ff. de Religiosis, & sumpt. fun. Secundus, si *Primipilus* (seu Centurio, & annonae inter milites distribuenda Praefectus) qui ratione munieris sui obligatur Fisco, conveniatur ratione mala administrationis. Nam in hoc casu Fiscus praecedit causam dotis; quia non tantum res *Primipili*, sed etiam dos Uxor ex primipilari administratione obligantur tacite Fisco per L. 4. C. in quibus causis pignus tacite contrabatur. Tertius est, quando cum Noverca concurrent liberi prioris matrimonii in exactione dotis. Nam praeferuntur Novercae habenti pariter hypothecam tacitam, ratione dotis, in bonis mariti. L. 12. C. qui potiores. §. 1. Vers. Exceptis. Unde, quando L. unic. C. de privilegio dotis, dicitur, privilegium dotis, quo mulieres utuntur inactione de dote, ad heredem non transire, intelligitur de extraneo; non autem, de descendantibus, ut clarum sit ex cit. L. 12. junct. Gloss.

1602. Nec etiam obstat, quod privilegia personalia non transeant ad heredes, etiam liberos. Nam hoc intelligitur de his, quae persona conceduntur ratione sui praecise; non, quae intuita liberorum; Quia, licet beneficium competentiae simpliciter negetur heredibus. L. 12. ff. Soluto: intelligitur tamen solum de extraneis, non autem de liberis, seu descendantibus, ut colligatur L. 18. ibid. & Gloss. in cit. L. 12. V. Heredi, quod exponit, de herede extraneo; non, sicut.

1603. Ex his colliges, quando L. 79. C. de Jure dotium dicitur, mulicrem propter tacitam hypothecam ratione dotis, ita passeres (mariti) vindicare, vel a creditoribus posterioribus, vel ab aliis, qui non potiora jura, legibus, haberè noscuntur, per habentes potiora jura non intelligi habentes hypothecam expressam; sed, causam *Primipili*, cum reliquis duobus casibus num. 1601. Et ratio est, quia hypotheca legalis, per multis, est tantum tacita; ergo si mulier postponi deberet habentibus legalem hypothecam, postponi deberet etiam habentibus hypothecam tacitam, quod non admittitur; praterquam quod ex contraria aliqui sentiant,

hypothecam expressam esse ab homine; non autem à lege; his praemissis:

Resp. ad questionem initio propo- 1604.
sitam, quod Uxor omnino, propter viri adulterium, non tantum recuperet dotem, sed etiam lucretur donationem propter nuptias, ut habetur L. consensu. 8. §. Si qua igitur; & §. Si verè causam. C. de Repudiis. Authent. Ut liceat mariti. §. quia plurimas. Hoc tamen intellige, ut, si Uxor, & maritus habent liberos ex eodem, vel alio matrimonio, nec maritus lucretur dotem, nec Uxor donationem propter nuptias; sed ista reserventur liberis adulteræ post mortem Uxor; viro, dum vivit, habente usumfructum, spectato jure communi, ut bene probat Bart. lib. 2. p. 1. num. 62. ff. Soluto matrimoni.

§. 4.

An, lite divortii pendente, teneatur vir uxori prestare alimenta?

Resp. Secundum aliquos virum te- 1605.
neri alimenta præstare Uxor adulteræ, etiam facta thori separatione, quia non definit esse Uxor; sic Jul. Clar. lib. 5. §. adulterium. Vers. facto autem; secundum alios, si vir rejecit eam propter adulterium non notorium; sic Rosella. V. divortium. num. 11. Tabiena. q. 11. num. 12. & alii; secus, si propter notorium: ita Sundus de alimento. t. 1. q. 118. num. 5. & t. 7. & q. 16. Ceterum, in foro externo, ante sententiam, de mulieris adulterio, sicut non permititur ei vir negare coniugale obsequium, sic nec negare alimenta, & expensas litis. Quia, licet innocens propter adulterium alterius possit nocenterem private omni jure maritali, facto divortio per sententiam, cum tamen ea privatio sit poena, & hæc petat sententiam, saltem declaratoriam criminis in foro externo, ut docet communis cum Sanchez. I. 10. D. 8. num. 13. non poterit ei, pendente lite, necessaria justè negare.

Nec obstat, quod Uxor non possit 1606.
repellere dotem, si sponte recessit à viro, metu poenæ ob fornicationem à se commissam; vel vir, ubi notorium est adulterium, possit eam, propriâ autoritate, expellere. Nam ex hoc non sequitur,

Ecc 2

virum,

virum, pendente lite super divorcio, non teneri ad alimenta Uxoris, sed tantum, quod, Uxori repetenti dotem, posse opponere exceptionem adulterii, ac se in manutentione dotis tueri, dum sententia subsequatur. Et ideo, si Uxor possideret ea bona, quibus ob adulterium per sententiam privanda foret, non obligaretur ante sententiam illa viro cedere; immo, si ante sententiam vir in adulterium laberetur, is amitteret jus, illi dorem repetenti, exceptionem adulterii opponendi, & dorem retinendi; cum hic sit locus compensationi delictorum ex dict. à num. 1526. & ibi restitutio, utpote poena, pendaat à sententia.

1607. Illud etiam hic annotandum videatur, quando queritur, ad quem Judicem spectet quæstio de alimento Uxori præstandis tempore sequestri, ac pendente lite, an separatio thori nitatur justa causa? responderi cum Joan. Bapt. de Luca l. 14. p. 2. de matrimon. discursu II. num. 6. spectare ad Judicem Ecclesiasticum. Sic enim est causa dependens, & consecutiva, spectans ad eum Judicem, ad quem pertinet quæstio de separatione thori ex dictis supra; et si alias verum sit, mulieri non competere actionem repetendi dotem, & alimenta ex causa separationis, nisi separatio sequatur ex culpa viri; sic ille cum Barbosa, qui alias in hac materia est acer- rimus defensor Laicalis jurisdictionis. Uno tamen casu num. 9. citatus de Luca, concedit Judici Laico posse desuper manus opponere; nimis ubi agitur de alimentis provisionalibus; donec per Rotam, vel Judicem Ecclesiasticum desuper provideatur, ne ob loci distantiam, ac temporis intervallum, quod de natura litis est necessarium, in hujusmodi provisione, à proprio Judice facienda, mulier interim alimentis careat. Ceterum pendente lite super justitia divorcei, semper decidit Judex Ecclesiasticus circa consecutiva, & dependentia præstationis alimentorum, ac restitutionis dotis, Judice laico gerente solum munus executoris, seu impertiendo brachium.

ARTICULUS VII.

De divorcio, seu dissolutione matrimonii quoad vinculum conjugale?

Multis modis hæc dissolutio fieri posse dicitur, 1. professione Religiosa. 2. Pontificis auctoritate. 3. conversione infidelis conjugis ad fidem Catholicam. 4. per libellum Repudii. 5. auctoritate Ecclesiæ, cum nulliter contractum est. Ceterum matrimonium ex primæva institutione sua esse jure divino indissolubile, saltem mutuo conjugum consensu, communis tenet; & licet ratum duntaxat sit, extra illos casus, de quibus hic, nuncquam; saltem loquendo de matrimonio fidelium.

§. 1.

De divorcio quoad conjugale vinculum, per professionem religiosam.

Quæstio est, an matrimonia fidelium solvantur quoad conjugale vinculum per professionem solemnum in Religione per diem Apostolicam approbata? Res affirmativa, si sint rata tantum, non aitem si consummata, ut dictum est à num. 444; haec porro vis dictæ professioni non inde jure naturali, vel divino, sed probabilis merè Ecclesiastico, secundum dictum à num. 445. Et ideo conuges primo bimestri, & post ritè contractum matrimonium non tenentur ad reddendum nisi mutuo debitum, habentque jus totius tempore, matrimonio non consummato, transeundi ad statum regularē à num. 464. & quamvis per copulam, vice pressam, amittant jus ex privilegio nesciens pro capessendo statu regulari; cum matrimonium etiam per illam evadat consummatum ex num. 467. ex alio tamen capite sic oppresso licebit ad religionem convolare per num. 466. Plura de hac materia V. à num. 461.

§. 2.

De divorcio quoad conjugale vinculum per auctoritatem summam Pontificis.

Quæstio procedit de matrimonio fidelium, rato tantum, an auctoritate summa